

ЛЕКСИКОЛОГІЯ. ФРАЗЕОЛОГІЯ

УДК 84'37

Д. Р. Заброцька, Ю. М. Леbedенко

СЕМАНТИКО-ФУНКЦІЙНЕ НАВАНТАЖЕННЯ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ У РІЗНОЖАНРОВИХ ТВОРАХ В. ВИННИЧЕНКА

Стаття присвячена дослідженню фразеологічного фонду творів В. Винниченка. Письменник часто поєднує кілька фразеологізмів у близькому контексті, відображаючи стан персонажа якомога повніше. Автор вводить варіанти фразеологізмів, трансформує їх: змінює граматичну форму, розширює або усуває компонентний склад, замінює компоненти, актуалізує подвійний зміст чи просто використовує фразеологічний натяк або вдається до розгорнутої метафори. Фразеологічні одиниці відповідно до контексту, ідейного задуму часто піддаються індивідуально-авторській обробці й оновлюють фразеологічний образ.

Ключові слова: фразеологізм, контекст, фразеологічні трансформації, метафора, художня образність.

Zabrotska D., Lebedenko Yu. The Semantic and Functional Load of Phraseological Units in Different Genres Works by V. Vynnychenko. *Volodymyr Vynnychenko is one of the most significant, popular and at the same time tragic figures in our literature and in the history of Ukrainian national and state revival.*

Vynnychenko's novels, novellas, short stories, and dramatic works are distinguished by the broad usage of phraseological units. The skillful and well-placed use of phraseological expressions in his texts serves as a tool for creating artistic imagery, as it can replace lengthy logical constructions, enliven the speech, and add a special emotional-expressive tone.

V. Vynnychenko's works are characterized by the metaphorical use of phraseological units, which are employed not only as individual tools for constructing artistic images, but also as part of tropes, in particular metaphors. It is the expressive and stylistic side of phraseological units that takes precedence.

In his literary works, the writer often combines several idioms in close context, thus reflecting the state of the character as fully as possible.

The author introduces various variants of phraseological units and interjections into the text, thereby emphasizing it and making it more expressive. Repetitions intensify the tension of the narrative and reflect the emotional state of the characters. The writer transforms phraseological units in different ways: he breaks their grammatical

structure; expands or reduces their component composition, replaces the components, actualizes the double meaning or simply uses a phraseological hint, or resorts to an extended metaphor.

In addition, the use of several phraseological expressions together, their repetitions concentrate the narrative, create a broad psychological canvas on which the traits of the main characters are revealed.

Thus, V. Vynnychenko extensively uses phraseological units in the artistic language of works of various genres. These units, which are primarily a tool for an image creation, give the characters a special emotionality, reveal their psychological states. Phraseological expressions, depending on the context and the author's idea, are often subject to an individual-authorial interpretation, refreshing their phraseological imagery.

Key words: *phraseological units, context, phraseological transformations, metaphor, artistic imagery.*

Вступ

Володимир Винниченко – одна з найбільш значних, популярних і водночас трагічних постатей у нашій літературі та в історії українського національно-державного відродження. Майстер слова не лише мистецьки зобразив свою добу, а й був активним її творцем. За словами академіка М. Жулинського, Винниченкові судилося долею бути «розіп'ятим на хресті політики та літератури» (Жулинський, 1992).

У мовно-літературному процесі письменник заявив про себе як новатор, який відійшов від українського побутового етнографізму й утвердив неореалізм. Творчий доробок письменника жанрово розмаїтий: серед його творів романи, повісті, новели й оповідання, драматичні твори, які постійно перебувають у центрі наукових зацікавлень літературознавців.

Л. О. Науменко наголошує на близькості мови ранніх творів В. Винниченка до загальнонародної з її лексичним розмаїттям (Науменко, 2003). На ранню творчість письменника, зокрема на мовні особливості ранніх творів, першими звернули увагу І. Франко, Леся Українка, є відгуки І. Нечуя-Левицького, М. Коцюбинського. Проте різножанровий творчий доробок письменника мало досліджений у мовному аспекті. На сьогодні маємо кандидатські дисертації Г. П. Лукаш (Лукаш, 1997), Л. О. Науменко (Науменко, 2003), В. Б. Білоуса (Білоус, 2007). Окремим проблемам присвячені статті Н. Кобзей (Кобзей, 2014), С. Ковтюх (Ковтюх, 2005), Л. Кричун (Кричун, 2000),

Н. Устенко (Устенко, 2005, 2010) та ін. Увагу мовознавців привертає вивчення фразеологічних одиниць у творах В. Винниченка й тих змін, що відбуваються в їхній семантиці.

Актуальність статті зумовлена тим, що дослідники мови художніх творів В. Винниченка докладно не зупинялися на аналізі семантико-функційного навантаження фразеологічних одиниць у творах різних жанрів, визначенні особливостей їх входження в контекст. Тож осмислення обраної теми доповнить і розширить наявний матеріал.

Метою дослідження є виявлення та аналіз у різножанрових художніх творах В. Винниченка фразеологічних одиниць та їх семантико-функційного навантаження. Мета передбачає виконання таких **завдань**: з'ясувати стан вивчення фразеологізмів у творчості В. Винниченка; розглянути семантико-функційне навантаження фразеологічних одиниць у різножанрових творах письменника; дослідити їх текстову реалізацію.

Предметом дослідження є семантико-функційне навантаження фразеологічних одиниць у різножанрових творах В. Винниченка, серед яких п'єса «Чорна Пантера і Білий Ведмідь», повість «На той бік», новела «Момент», оповідання «Федько-халамидник», роман «Лепрозорій».

Методи дослідження

Методологія дослідження ґрунтується на принципах системного лінгвістичного та стилістичного аналізу тексту, застосуванні структурно-типологічного методу дослідження, що полягає у виявленні особливостей побудови фразеологічних образів, елементів контекстуального аналізу, адже зміст художньої мови безпосередньо виявляється лише у контексті, та описового методу.

Виклад основного матеріалу

Романи, повісті, оповідання й драматичні твори В. Винниченка відзначаються широким використанням фразеологічних одиниць. Доречно вжитий, уміло акцентований у тексті фразеологізм письменник насамперед використовує як засіб творення художньої образності, адже ним можна замінити багатослівну логічну побудову, пожвавити мовлення, надати особливої емоційно-експресивної тональності.

У п'єсі «Чорна Пантера і Білий Медвідь» розлючений Корній під час сварки з дружиною Ритою погрожує, що відомий критик Мулен *полетить догори ногами* на вулицю: *Тільки я от тобі скажу: коли я тобі вже нелюбий, ти вперед мені скажи, а потім уже що хочеш. От. А інакше ... негарно. І месьє Мулен може **полетіти догори ногами** от туди на вулицю* (Винниченко, 2006). Ця погроза свідчить про запальний характер героя. Порівн.: **Полетіти догори ногами** – ‘у перевернутому, перекинутому вигляді’; абсолютний синонім *догори дригом* (СФУМ, 2003). *Ця жєницина вміє **закрутити голову***, – говорить Мулен про Риту (Винниченко, 2006). Порівн.: **Закрутити голову** – ‘закочувати в себе’ (СФУМ, 2003).

Для мови інтелігенції, мистецької еліти, представників богеми характерне вживання міжмовних фразеологізмів, порівн.: *Фі, **тон cher**, ви маєте поганий смак **ставити крапки над «і»*** (Винниченко, 2006). Стійке поєднання слів *тон cher* (з французької «*мій дорогий*») загальновідоме й не потребує перекладу. **Ставити крапки над «і»** – ‘з'ясовувати все остаточно й до кінця’ (СФУМ, 2003).

У повісті «На той бік» на позначення робітників, селян і пролетаріату Верходуб уживає фразеологізм *сіра маса* зі значенням безлико-сті, посередності, навіть дикості, порівн.: *Сіра маса не читала Маркса й не експропріювала експропріаторів* (Винниченко, 2006). Підсилює емоційно-оцінну характеристику дійсності вживання фразеологізму *передавати куті меду* – ‘перевищувати норму, міру в чому-небудь або перебільшувати що-небудь’ (СФУМ, 2003), порівн.: *Доктор Верходуб уже не питався себе тепер: чого така жорстокість і лють у цієї сірої маси і звідки вона? Невже вона вся, як є, читала Маркса й, експропріюючи експропріаторів, тільки передавала куті меду? Тепер він знав, що й жорстокість, і лють, і передавання куті меду – все було необхідне, законне й зрозуміле...* (Винниченко, 2006). Психологічний портрет пролетаріату, «сірої маси» твориться за допомогою фразеологізму *їсти очима* – ‘дивитись на когось дуже пильно’ (СФУМ, 2003), порівн.: *Швейцари й льокаї тоді стояли попід стінами, під портретами владарів, витягшись судорожним «равненієм», і їли **начальство очима*** (Винниченко, 2006). Підкреслюється запобігання, готовність бездумно підкорятися наказам тих, хто раніше «був ніким, а став усім».

Для творів В. Винниченка характерне метафоричне використання фразеологізмів, вони вживаються не лише як окремі засоби побудови

художніх образів, а й входять до складу тропів, зокрема метафори. На перший план виходить саме експресивно-стилістичний бік фразеологічних одиниць, що дає митцю змогу активно залучати останні до побудови поетичних картин. Наприклад, у повісті «На той бік» індивідуально-авторський фразеологізм **час цвітіння (буяння сил, розквіту)** входить до розгорнутої метафори, що характеризує головного героя доктора Верходуба, опосередковано вказує на його вік, порівн.: *Кожна людина, перебувши час цвітіння, починає збирати келих своєї мудрості. Келих доктора Верходуба був не то щоб дуже повний, але й не порожній* (Винниченко, 2006). Характер героя розкривається в стосунках з начальством та пацієнтами, здебільшого «вродливими дамочками», а також під впливом суспільних колізій на його долю, порівн.: *З усяким начальством, яке перепиняло шлях його життя, він балакав з такою певністю у гідність, розум, величність влади, що начальство не сміло ламати йому цієї віри й не ставило ніяких перешкод на шляху його* (Винниченко, 2006). **Ламати віру** – трансформований варіант фразеологізму **ламати слово**, що буквально означає ‘відмовлятися від сказаного’ (СФУМ, 2003).

Тогочасні суспільні революційні події буквально «поставили на кін» життя доктора Верходуба. **Поставити на кін** – ‘ризикувати чим-небудь’ (СФУМ, 2003). Письменник уживає трансформований варіант фразеологізму **викинули на кін**, що підкреслює стрімкий перебіг подій, підвищує експресивність висловлювання, порівн.: *... вибила з обережних, любовних рук келих і **викинула** доктора Верходуба, голого, обідраного, потовченого, очманілого, **на кін життя**, на якому відігралась п’єса без теософій і в якій йому доводилося грати несподівану роль «буржуяки» й «паразита на народному тілі»* (Винниченко, 2006). Неспокій героя передано тим, що він встав рано, коли тільки почало **«на світ благословлятися»** (Винниченко, 2006), порівн.: **На світ благословлятися** – ‘світати, розвиднюватися’ (СФУМ, 2003).

У новелі «Момент» контрабандист Семен, характеризуючи небезпечну ситуацію під час перетину кордону, застерігає свого попутника: *Як **надокучило носити голову на плечах**, то йдіть...* (Винниченко, 2006). При цьому фразеологізм **надокучило носити голову на плечах** вказує на загрозу життю, порівн.: *Носити голову на плечах – бути живим* (Винниченко, 2006). Крайнє нервово напруження панночки з оповідання «Момент» влучно передається фразеологізмом

зірватися з місця, а також шляхом змалювання її нервових рухів, порівн.: ...*раптово зірвалась панна з місця й прудко, твердо заходила по повітці... Великі, чисті очі її змінилися, стали якись сталеві, темні...* (Винниченко, 2006).

Письменник у художніх творах часто поєднує кілька фразеологізмів у близькому контексті, таким чином відображаючи стан персонажа якомога повніше, порівн.: *Мені якось стало холодно в грудях і завмерло серце* («Момент») (Винниченко, 2006); *На серці й у животі ставало якось тоскно, нудно, важко, як дивитись униз, ноги робились м'якими, підгинались, руки слабли, по всьому тілі прокочувався гидкий, млосний холодок* («Федько-халамидник») (Винниченко, 2006). Як видно з наведених прикладів, серед поширених компонентів фразеологізмів цієї тематичної групи є слова «серце», «душа» (як місце зосередження страху), порівн.: *серце стискається* – ‘хто-небудь відчуває страх за когось’ (СФУМ, 2003); *серце завмерло, душа завмерла* – ‘хто-небудь відчув раптовий переляк’ (СФУМ, 2003); *серце як не вискочить, серце тьохнуло (йокнуло)* – ‘хто-небудь раптом відчув сильне хвилювання, переляк’ (СФУМ, 2003); *серце (під серцем) мліє (ниє), серце розривається* – ‘зазнавати болю, страждань через страх’ (СФУМ, 2003). Напр.: *А як не ослабнути рукам, коли...стає так страшно, що... під серцем так ниє, що аж плечі починають боліти* («Федько-халамидник») (Винниченко, 2006).

Фразеологічні одиниці виступають одним із ключових мовних засобів і в створенні образу головної героїні роману «Лепрозорій» Івонни Вольвен (персонажа- наратора). При цьому письменник порізному трансформує фразеологізми: порушує граматичну форму; розширює або усікає компонентний склад, замінює компоненти, актуалізує подвійний зміст чи просто використовує фразеологічний натяк, або вдається до розгорнутої метафори.

Наприклад, на початку роману в характеристиці героїні використано яскраві фразеологізми, що надають емоційності її образу: *ловити рибу, риба клюнула*, порівн.: *Але, коли бувала то чи на вулиці, чи в кіно, чи будь-де, я неодмінно «ловила рибку»*. Так про себе я звю полювання за чоловічими поглядами. <...>. *Одні чоловіки хапають одразу, інші – за другим разом, але рідко буває, щоб яка-небудь рибка не клюнула в мене* (Винниченко, 2013). Або приклад іншого фразеологізму *потримати на гачку*, порівн.: *Спішу попередити: я нікуди*

свою чоловічу здобич не тягла, я її зараз же випускала на волю, мені до-
сить було впіймати її й трошки **потримати на гачку** (Винниченко,
2013). Через наведені фразеологізми окреслюється «здобич» героїні,
спосіб полювання, її емоційний стан.

Лексичний склад фразеологічних одиниць постійно зазнає
трансформацій, часто розширюється, наприклад: чиї саме погляди
цікавлять Івонн, на що схожий спосіб полювання, якого емоційно-
психологічного стану в результаті цього вона набуває. Порівняймо:
ловити погляд – ‘зустрічатися з ким-небудь поглядом, дивитися в очі,
намагаючись привернути до себе його увагу’ (СФУМ, 2003); **клюну-
ти на приманку** – ‘піддаватися на обман, навмисне підготовлений
ким-небудь із підступними намірами’ (СФУМ, 2003); **ловити рибку** –
‘мати користь, вигоду з чого-небудь’ (СФУМ, 2003); **не відривати
очей (погляду)** – ‘весь час, уважно, пильно дивитися на кого-небудь’
(СФУМ, 2003); **ловитися (попадатися і т. ін.) на гачок (на вудоч-
ку)** – ‘занадто довірливо ставлячись до кого-, чого-небудь, давати,
дозволяти себе ошукати’ (СФУМ, 2003). Завдяки градації фразеоло-
гізмів мовна експресія постійно зростає, порівн.: *Головна прикрість
полягала в тому, що чоловіки ніколи не хотіли відчіплятися з гач-
ка. Вони конче прагнули бути впійманими, засмаженими і з’їденими
мною*» (Винниченко, 2013). Порівняймо: **відчепитися з гачка** – ‘уря-
туватися від небезпеки (смерті)’ (СФУМ, 2003). «*Мої*» чоловіки *запев-
няли мене, що вони вже не могли, хоч і щиро прагнули, відчепитися від
мого гачка...*» (Винниченко, 2013).

Слово «чоловік» автор постійно замінює на «рибка», потім поді-
ляє їх на «бубирів» та «щупаків», а «погляд» – на «гачок», створюючи
таким чином цілісні образи. Через погляд-гачок здійснюється пошук
(цікавої людини, достойного супротивника, когось важливого для
місії Івонн): *Я думаю все ж таки, що коли б тільки заради цих комп-
ліментів я закидала свої гачки, то після одного випадку, коли одна
рибка обійшлася мені занадто дорого, я б мусила зовсім припинити
цей «спорт»* (Винниченко, 2013). Порівняймо: **кидати /кинути оком**
(очима, погляд, зір і тощо) – ‘час від часу дивитися, поглядати на кого-
небудь; роздивлятися навколо; звертати увагу на кого- небудь, ціка-
витися кимсь, залицятися до когось’ (СФУМ, 2003).

Автор вводить у текст різні варіанти фразеологізмів, вигуки,
тим самим увиразнюючи його й експресивно наповнюючи. Повтори

нагнітають напругу оповіді й відображають емоційний стан героїні, порівн.: *Коли ми вперше зустрілися очима, він не звернув на мене жодної уваги... Та за другим разом, коли я знову закинула йому гачок, він одразу ухопив його... За третьою зустріччю він уже чекав мого погляду і зараз же вп'явся в нього <...>. Але за четвертою зустріччю рибка була вже цілковито моя. Вхопивши гачок, вона вже не відривалася, не випускала його ні на мить... І я гачка теж не відривала, мені, зізнаюсь, було приємно... це злиття поглядів...* (Винниченко, 2013). Вибудовується фразеологічний ланцюжок: **чіплятися на гачок – бути на гачку – не випускати гачок – відчіплятися від гачка**. Крім того, використання кількох фразеологізмів поряд, їх повтори концентрують оповідь, створюють широке психологічне полотно, на якому розкриваються риси характеру головної героїні.

Висновки

Таким чином, В. Винниченко в художній мові творів різних жанрів широко використовує фразеологізми, які насамперед є засобом образотворення, надають персонажам особливої емоційності, розкривають їх психологічні стани. Фразеологічні одиниці відповідно до контексту, ідейного задуму часто піддаються індивідуально-авторській обробці й оновлюють фразеологічний образ. Звісно, обсяг статті не дозволяє розкрити тему в повному обсязі, тому вона має перспективи в подальших публікаціях.

ЛІТЕРАТУРА

1. Білоус, В. (2007). *Мова драматичних творів Володимира Винниченка у лінгвокультурному аспекті*. Дніпро: Вид-во ДНУ.
2. Білоус, В. (2004). Мова драматургії В. Винниченка як відображення філософських поглядів митця. *Література. Фольклор. Проблеми поетики*, 18, Ч. 2, 472–480.
3. Винниченко, В. (2006). *Записки Кирпатого Мефістофеля: Роман, повість, оповідання, п'єса*. Харків: Фоліо.
4. Винниченко, В. (2013). *Лепрозорій*. Київ: Знання.
5. Жулинський, М. (1992). Голгофа українця Володимира Винниченка. *Дніпро*, 2/3, 98–122.
6. Кобзей, Н. (2014). Мовна картина світу В. Винниченка крізь призму його наратологічної концепції. *Studia methodologica*, 37, 171–178. <http://dspace.tnpu.edu.ua/bitstream/123456789/6263/1/Kobzey>.
7. Ковтюх, С. (2005). Особливості вживання форм вокатива в драматичних творах В. Винниченка. *Наукові записки*, 62, 225–240.
8. Кричун, Л. (2000). Лінгвостилістичний феномен Володимира Винниченка: особове ім'я і контекст. *Наукові записки*, 27, 132–139.
9. Кричун, Л. (2000). Антропонімія як один із засобів прочитання змісту художніх образів прози Володимира Винниченка. *Наукові записки*, 27, 139–145.
10. Лукаш, Г. П. (1997). *Ономастикон прозових творів В. Винниченка*. Дніпро: Вид-во

АСТ. 11. **Науменко**, Л. О. (2003). *Мова ранніх творів Володимира Винниченка*. К.: Вид-во Ін-ту укр. мови НАН України. 12. **Білоноженко**, В. М. (2003). *Словник фразеологізмів української мови*. Київ: Наукова думка. 13. **Устенко**, Н. (2010). Фразеологічні одиниці на позначення процесів пам'яті й уяви в мові художніх творів Володимира Винниченка. *Мовознавчі студії*, 2, 414–420. 14. **Устенко**, Н. (2010). Фразеологічні одиниці на позначення розумової діяльності у мові художніх творів В. К. Винниченка. *Наукові записки*, 89, 225–228. 15. **Устенко**, Н. (2005). Семантико-стилістичні особливості функціонування фразеологізмів у мові художніх творів В. Винниченка. *Наукові записки*, 62, 251–256.

REFERENCES

1. **Bilous**, V. (2007). *Mova dramatychnykh tvoriv Volodymyra Vynnychenka u linhvokulturnomu aspekti* [The language of Volodymyr Vynnychenko's dramatic works in the linguocultural aspect]. Dnipro: Vyd-vo DNU [in Ukrainian]. 2. **Bilous**, V. (2004). Mova dramaturhii V. Vynnychenka yak vidobrazhennia filososfskykh pohliadiv myttsia [The language of V. Vynnychenko's dramaturgy as a reflection of the artist's philosophical views]. *Literatura. Folklor. Problemy poetyky – Literature. Folklore. Problems of poetics*, 18, Ch. 2., 472–480.
3. **Vynnychenko**, V. (2006). *Zapysky Kyrpatoho Mefistofelia: Roman, povist, opovidannia, piesa* [Notes of the Snub-Nosed Mephistopheles: Novel, Novella, Short Story, Play]. Kharkiv: Folio.
4. **Vynnychenko**, V. (2013). *Leprozorii*. [Leprosarium] Kyiv: Znannia [in Ukrainian].
5. **Zhulynskiy**, M. (1992). *Holhofa ukrainsia Volodymyra Vynnychenka* [The Golgotha of the Ukrainian Volodymyr Vynnychenko]. *Dnipro – Dnipro*, 2/3, 98–122 [in Ukrainian].
6. **Kobzei**, N. (2014). Movna kartyna svitu V. Vynnychenka kriz pryzmu yoho naratolohichnoi kontseptsii [V. Vynnychenko's language picture of the world through the prism of his narratological concept]. *Studia methodologica*, 37, 171–178. Retrieved from <http://dspace.tnpu.edu.ua/bitstream/123456789/6263/1/Kobzey> [in Ukrainian].
7. **Kovtiukh**, S. (2005). Osoblyvosti vzhivannia form vokatyva v dramatychnykh tvorakh V. Vynnychenka [The peculiarities of using vocative forms in V. Vynnychenko's dramatic works]. *Naukovi zapysky – Scientific notes*, 62, 225–240 [in Ukrainian].
8. **Krychun**, L. (2000). Linhvostylistychnyi fenomen Volodymyra Vynnychenka: osobove imia i kontekst [The linguostylistic phenomenon of Volodymyr Vynnychenko: personal name and context]. *Naukovi zapysky – Scientific notes*, 27, 132–139 [in Ukrainian].
9. **Krychun**, L. (2000). Antroponimatsiia yak odyin iz zasobiv prochyttannia zmistu khudozhnykh obraziv prozy Volodymyra Vynnychenka [Anthroponymy as one of the way of interpreting the artistic images in Volodymyr Vynnychenko's prose]. *Naukovi zapysky – Scientific notes*, 27, 139–145 [in Ukrainian].
10. **Lukash**, H. P. (1997). Onomastykon prozovykh tvoriv V. Vynnychenka [Onomasticon of V. Vynnychenko's prose works]. Dnipro: Vyd-vo AST [in Ukrainian].
11. **Naumenko**, L. O. (2003). *Mova rannikh tvoriv Volodymyra Vynnychenka* [The language of Volodymyr Vynnychenko's early works]. Kyiv: Vyd-vo In-tu ukr. movy NAN Ukrainy [in Ukrainian].
12. **Bilonozhenko**, V. M. (2003). *Slovnnyk frazeolohizmiv ukrainskoi movy* [Dictionary of Ukrainian Idioms]. Kyiv: Naukova dumka [in Ukrainian].
13. **Ustenko**, N. (2010). Frazeolohichni odynytysi na poznachennia protsesiv pamiaty y uaiuy u movi khudozhnykh tvoriv Volodymyra Vynnychenka [Phraseological units Denoting Memory and Imagination Processes in the Language of Volodymyr Vynnychenko's Literary Works]. *Movoznavchi studii – Linguistic Studies*, 2, 414–420 [in Ukrainian].
14. **Ustenko**, N. (2010). Frazeolohichni odynytysi na poznachennia

rozumovoi diialnosti u movi khudozhnikh tvoriv V. K. Vynnychenka [Phraseological units Denoting Mental Activity in the Language of V. K. Vynnychenko's Literary Works]. *Naukovi zapysky – Scientific notes*, 89, 225–228 [in Ukrainian]. 15. **Ustenko**, N. (2005). Semantiko-stylistychni osoblyvosti funktsionuvannia frazeolohizmiv u movi khudozhnikh tvoriv V. Vynnychenka [Semantic and Stylistic Features of the Functioning of Phraseological Units in the Language of V. Vynnychenko's Works]. *Naukovi zapysky – Scientific notes*, 62, 251–256 [in Ukrainian].

Заброцька Дарія Романівна – здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти другого року навчання, Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди, вул. Валентинівська, 2, м. Харків, 61168, Україна.

E-mail: zabrockadasha@gmail.com

Dariia Zabrotska – a student of the second (Master's) level of higher education of the second year of study, H. S. Skovoroda Kharkiv National Pedagogical University; 2 Valentynivska Str., Kharkiv, 61168, Ukraine.

Лебеденко Юлія Миколаївна – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри української мови ім. професора Л.А. Лисиченко, Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди, вул. Валентинівська, 2, м. Харків, 61168, Україна.

E-mail: lebedenkoj2015@hnpu.edu.ua

<http://orcid.org/0000-0002-1291-3742>

Iuliia Lebedenko – Candidate of Philological Sciences (Ph.D.), Docent, Associate Professor at the Professor L. Lysychenko Ukrainian Language Department, H. S. Skovoroda Kharkiv National Pedagogical University; 2 Valentynivska Str., Kharkiv, 61168, Ukraine.

Стаття надійшла до редакції 29 вересня 2024 року

CITATION

ДСТУ 8302:2015: Заброцька Д. Р., Лебеденко Ю. М. Семантико-функційне навантаження фразеологічних одиниць у різножанрових творах В. Винниченка. *Лінгвістичні дослідження*: зб. наук. пр. Харк. нац. пед. ун-ту імені Г. С. Сковороди / гол. ред. Н. В. Піддубна. Харків, 2024. Вип. 61. С. 19–28. DOI: <https://doi.org/10.34142/23127546.2024.61.02>

APA: Заброцька, Д. Р., Лебеденко, Ю. М. (2024). Семантико-функційне навантаження фразеологічних одиниць у різножанрових творах В. Винниченка. *Лінгвістичні дослідження*, 61, 19–28. DOI: <https://doi.org/10.34142/23127546.2024.61.02>